

N:o 30.

Ank. till Riksd. kansli den 28 april 1902, kl. 12 midd.

Memorial, i anledning af återremiss af viss del af bevillningsutskottets betänkande n:o 25 i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående en inkomstskatt för år 1903.

9 § i det af bevillningsutskottet i dess betänkande n:o 25 framlagda förslag till förordning om inkomstskatt är af följande lydelse:

»Vid taxering af inländska aktiebolags och enskilda bankbolags inkomst må afdrag ske för ett belopp, som motsvarar den till aktie- eller lottegarne bestämda utdelning, dock icke för mera än sex procent å inbetaldt aktie- eller lottkapital.

Såsom inbetaldt kapital anses i fråga om bolag, som tillkommit före den 1 juli 1897, det belopp, som intill nämnda dag hos vederbörande myndighet inregistrerats eller anmälts såsom inbetaldt. Beträffande sedermera inregistrerad eller anmäld ökning af sådant bolags kapital, så ock vidkommande aktiebolag, som registrerats efter berörda dag, må afdrag ega rum endast i den mån ökningen eller, då fråga är om nytt bolag, det inbetalda kapitalet motsvarar verkligt, af delegare gjordt tillskott.»

Vid behandlingen af berörda författningsförslag har, enligt utskottet tillhandakommet protokollsutdrag, Första Kammaren beslutit, att sagda §

Bih. till Riksd. Prot. 1902. 5 Saml. 1 Afd. 27 Häft. (N:o 30.)

skulle utgå och att i dess ställe skulle intagas en så lydande §, som erhållit n:o 11:

»Hvad i 9 och 10 §§ stadgas angående beräkning af inkomstskatt skall icke ega tillämpning å inländskt aktiebolag eller enskildt bankbolag, utan skall för sådana bolag skatten utgå efter beloppet af bolagets enligt denna förordning taxerade inkomst med en krona för hvarje hundratal kronor af sagda belopp.»

Punkten 4:o i de vid författningsförslaget fogade särskilda anvisningar till ledning vid inkomstskattetaxeringen lyder sålunda:

»Uppgifter om inkomst från bolag.

Enär för den inkomst, som åtnjutes af vanliga handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag och rederier, som ej äro aktiebolag, inkomstskatt utgöres icke af sjelfva bolaget, utan af de särskilda delegarne deri, skola de uppgifter, som aflemnas till ledning för sådan taxering, angifva den del af *bolagets* inkomst nästföregående år, som belöper på en hvar delegare, men icke det belopp, som delegare nästföregående år må hafva från bolaget uppburit af inkomst, som förut af bolaget förvärfvats.

Deremot skall sådan inkomst, som utgöres af utdelning å aktier och banklotter, uppgifvas till det belopp, som aktie- eller lotteägaren nästföregående år i utdelning från aktie- eller bankbolaget fått till sig utanordnad; dervid iakttages, att utdelning från inländska aktiebolag och enskilda bankbolag räknas såsom inkomst af kapital, medan utdelning från utländska aktiebolag skall, såsom vid bevillningstaxeringen, hänföras till inkomst af arbete.»

Denna punkt har af Första Kammaren blifvit till utskottet återremitterad.

Anledningen till återremissen har uppenbarligen varit uppfattningen, att ändring af berörda i punkten 4:o gifna anvisningar vore erforderlig för den händelse, att Första Kammarens här ofvan först omförmälda beslut blefve i gemensam votering af Riksdagen godkändt. Men då sagda punkt i anvisningarne eger tillämplighet vare sig utskottets förslag till lydelse af 9 § eller den i samma paragrafs ställe af Första Kammaren beslutade 11 § slutligen blifver af Riksdagen antagen, samt följaktligen återremissen af ofvan omförmälda punkt 4:o i anvis-

ningarne synes hafva berott på en missuppfattning, hemställer utskottet till Första Kammaren,

att kammaren behagade fatta beslut i fråga om punkten 4:o i de vid utskottets förslag till förordning om inkomstskatt fogade särskilda anvisningar för ledning vid inkomstskattetaxeringen.

Stockholm den 28 april 1902.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.
